

SPD: DOOD DOOR VERVELING

Posted on 20. November 2019

Een opmerking van Florian Kirner.

Nu gaat het dus de cruciale ronde in. Bijna 430.000 SPD-leden zullen stemmen op hun toekomstige partijvoorzitters in de run-off verkiezing. Wat ongelooflijk spannend! Duitsland wordt geëlektrificeerd door dit gekke schouwspel.

Nee, serieus: De zoektocht naar een nieuwe tandem aan het hoofd van de SPD is de saaiste casting show aller tijden. Al meer dan een half jaar spettert het lusteloos. Een half jaar, waarin de SPD in nog eens drie staatsverkiezingen en in de nationale peilingen rampzalig is afgesneden en nu is uitgegleden naar 15%.

De zoektocht naar een nieuw leiderschap heeft echter op geen enkel moment de spanning nog verder kunnen opvoeren. In de eerste ronde nam slechts 47% van de SPD-leden deel aan de primaire verkiezingen. In een situatie waarin het duidelijk gaat om het bestaan van de partij alleen al, was 53 procent van de SPD-leden, met andere woorden, niet eens in staat om hun krachten te bundelen om deel te nemen aan de stemming.

Dat alleen al toont aan hoe demoraliseerd de winkel in de tussentijd is. Geen wonder. De SPD is al minstens twintig jaar langzaam aan het sterven. De wetten van de regering-Schröder, Hartz IV, wegen als een grafsteen op de partij. En we blijven tevergeefs wachten op een belangrijke opstand.

Op het niveau van de lokale verenigingen, onderaan de basis, is de daling het droevigst. Hier, temidden van postjagers en nauwelijks verhulde aanhangers van het neoliberalisme, zijn er nog steeds echte sociaal-democraten, goede, eerlijke mensen. Maar ze hebben hun feestje al lang geleden opgegeven. Ze zijn nog steeds lid uit gewoonte, uit nostalgie of omdat de lokale vereniging tegelijkertijd de kring van vrienden is. Het vuur van lang vervlogen tijden is gedoofd.

Nu dan, de run-off stem, de stemming, de beslissing van de besluiten: Olaf Scholz en Klara Geywitz staan in de ring tegen Norbert Walter-Borjans en Saskia Esken. Het duel van de reuzen.

Het duo Walter-Borjans/Esken is nu ongetwijfeld veel minder onsympathiek dan welk duo dan ook bestaande uit minister van Financiën en vice-kanselier Olaf Scholz.

Norbert Walter-Borjans was ooit minister van Financiën in NRW van 2010 tot 2017. In deze tijd maakte hij furore door CD's te kopen met de gegevens van Duitse belastingontduikers en bewees hij zijn ruggengraat in de strijd tegen de belastingontduiking van de rijken en superrijken. Er is veel dat erop wijst dat Walter-Borjans een fatsoenlijk persoon is. Maar zal hij in staat zijn om de SPD uit de crisis te leiden? Zal hij mensen weer kunnen inspireren voor de oude SPD van tante?

Er is veel tegen te zeggen. Bijvoorbeeld zijn tandem partner Saskia Esken. Sinds 2013 is ze lid van de Duitse Bondsdag voor de SPD. In een interview met Tilo Jung werd Saskia Esken gevraagd wat ze in die tijd had gedaan om de koers van de SPD te veranderen - ze presenteert zich nu immers als een criticus van de Groko - en ze moet haar keel twee keer zo goed leegmaken als een slechte leugenaar om een direct antwoord vanuit politiek oogpunt te vermijden.

Dat is geen verrassing. Laten we eens kijken naar het stemgedrag van de vrouw die samen met de huidige LEFT-voorzitter Bernd Riexinger al op jonge leeftijd jeugdwerk verrichtte en die ongeveer hetzelfde charisma heeft.

Saskia Esken heeft ingestemd met de uitbreiding van de Bundeswehr-missie in Libanon. Saskia Esken heeft ingestemd met de uitbreiding van de Bundeswehr-missie in Kosovo. Saskia Esken ... keurde echter ook de uitbreiding van de Bundeswehr-missie in Mali goed, evenals de uitbreiding van de Bundeswehr-missie in Somalië, de voortzetting van de Bundeswehr-missie in Darfur en de uitbreiding van de missies in Afghanistan en de Middellandse Zee.

Met alle respect. Een echte vredesstrijder, deze Saskia Esken. Ze eist in ieder geval de afschaffing van de sancties voor HartzIV en de sociale zekerheid. Maar ze wilde niet instemmen met een overeenkomstig verzoek van de LEFT. Dwang van de factie en ga zo maar door. Het heeft zich ook niet van stemming onthouden. Ze stemde tegen. Evenals tegen de motie om de transparantie van ondernemingen tegen belastingontduiking in te voeren. Het is natuurlijk inhoudelijk positief. Maar hou op: druk van de parlementaire fracties.

Esken stemde ook voor een verdere aanscherping van het uitzettingsbeleid, maar voor gerichte immigratie

naar de Duitse arbeidsmarkt. Mensenrechten, zeker. Maar de eisen van de markt hebben voorrang - en die van de groep die deel uitmaakt van de Groko, waarvan Esken de tegenstander wil zijn, maar helaas niet kan zijn.

Hoewel ze zeer bezorgd is over milieubescherming en klimaatbescherming, zoals uit interviews is gebleken, heeft ze ook tegen het beëindigen van de exploitatie van kolengestookte elektriciteitscentrales of het uitroepen van een klimaatnoodtoestand gestemd. Esken kon ook de motie van de Groenen om een snelheidslimiet op de Duitse autosnelwegen in te voeren, tegen haar uitgesproken veroordeling in, niet steunen. Ja, dat klopt: parlementaire fractiediscipline.

Aan de andere kant zou ze kunnen instemmen met de uitbreiding van de castratie van biggen zonder verdoving.

Dus dit is de beste nieuwe start in deze SPD verkiezing? Een vermeende Groko-tegenstander die haar poot voor elke Groko-gedoe optilt en voortdurend tegen haar overtuiging stemt omdat ze te laf is om de groepsdiscipline te doorbreken?

In feite, is de vermagering van het personeel van de SPD het meest opvallende bewijs van wat vermoedelijk een fatale handicap is. Wie zou er nog steeds zijn, wie zou het formaat en de ruggengraat hebben en leeft er nog?

Niets illustreert de achteruitgang van de kwaliteit van het sociaal-democratische personeel zo goed als de prachtige pagina "Grootheden van de sociaal-democratie" op de homepage van de SPD. Dan, naast August Bebel, Ferdinand Lassalle, Marie Juchacz, Lily Braun, Kurt Schumacher, Willy Brandt en Helmut Schmidt, verschijnen er naast Augustus Bebel serieuze namen als Heide Simonis, Gerhard Schröder, of, ja, echt waar: Andrea Nahles.

Wikipedia schrijft terecht dat de SPD de "oudste nog bestaande partij in Duitsland" is. Het bestaat nog steeds, inderdaad. En dat zou eigenlijk best grappig zijn, dit spektakel van een stervende partij in haar verzamelde schaamte. Maar op de een of andere manier is het erg triest. Omdat de SPD, met alles wat het al

in verre decennia heeft beledigd en opgeblazen, vele goede en trotse tradities van de arbeidersbeweging heeft ondergebracht.

Alles wijst er nu op dat de Duitse sociaal-democratie de weg zal volgen van de Griekse PASOK, die nauwelijks meer bestaat, of van de Franse Socialistische Partij, die haar partijhoofdkwartier zwaar met schulden heeft moeten verkopen.

Ik zou de oude tante SPD, maar ook het politieke landschap in ons land, een bevrijdingsslag van onderaf, een opstand van de basis, een vertrek van het merk Jeremy Corbyn, in plaats van zo'n roemloos einde uit de grond van mijn hart hebben gegeven.

Maar, zoals het eruit ziet, zal er niets van komen.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: francodelgrando / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven het redactionele standpunt niet weer te geven.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsopties vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin Adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1z1PZgZgZK